

Arrest

nr. 77 544 van 20 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 23 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. DECALUWE en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 13 februari 2011 het Rijk binnen en diende op 14 februari 2011 een asielaanvraag in. Op 30 november 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Afgooye en te behoren tot de Ajuraan-clan.

U werd op 2 mei 1991 geboren te Afgooye en woonde er steeds in het Dhagatuur-district. In 2004 verliet uw broer A. Afgooye enerzijds omwille van de oorlog en anderzijds omdat jongeren gedwongen werden de wapens op te nemen. Op 4 februari 2005 sloot u een religieus huwelijk met O. M. (< Ajuraan). Uw vader had deze man voor u uitgekozen. U wilde eigenlijk niet met deze man huwen doch uw vader had zijn huwelijksaanzoek buiten uw medeweten om geaccepteerd. U werd de 4de vrouw van O. M.. Doch, O. M.'s eerste en tweede echtgenote, S. en F., waren reeds vóór uw huwelijksdatum overleden en zijn derde echtgenote, M., woonde in Mogadishu tot ze lange tijd geleden naar Kenia verhuisde. Reeds vóór uw huwelijk had uw echtgenoot werkzaamheden als extremist en radicaal militant en werd uw echtgenoot een spion van Al-Shabaab, doch u kwam dit pas later te weten. Uw echtgenoot reisde soms enkele dagen naar Mogadishu om u onbekende redenen. In 2006, toen u zwanger was van uw eerste kind, vluchtte u een eerste maal weg van uw echtgenoot. U ging naar uw ouderlijke woning die zich eveneens in het Dhagatuur-district bevond alwaar u ongeveer een week verbleef. Vervolgens stuurde uw vader u terug naar uw echtgenoot en de echtelijke woning. Op 28 oktober 2006 werd uw zoon A. geboren te Afgooye. Vervolgens vluchtte u tussen 2006 en 2008 nog driemaal weg bij uw echtgenoot. Tweemaal vluchtte u naar uw ouderlijke woning alwaar u telkens ongeveer een week verbleef. Uw vader gebood u steeds terug te keren naar uw echtgenoot. In 2007 vluchtte u met een vriendin, F., naar Hargeisa alwaar uw grootmoeder langs vaderszijde, H.F. (< Jibril Abokar < Isaq), woonde. Uw vader contacteerde echter uw grootmoeder en vroeg haar u terug te sturen naar uw echtelijke woning in Afgooye omdat hij bedreigd werd door uw echtgenoot. U keerde hierop terug naar uw echtelijke woning. Op 1 mei 2008 werd uw zoon A. geboren te Afgooye. De meest recente keer dat u uw echtgenoot ontvluchtte was vlak na de geboorte van uw zoon A. in 2008. U verklaarde uw vader dat u zichzelf nog liever in brand zou steken dan terug te keren naar uw echtgenoot doch na 7 dagen stuurde uw vader u desalniettemin terug naar de echtelijke woning. Sindsdien sloot uw echtgenoot u steeds binnen op. Uw echtgenoot zei u dat hij u zou vermoorden indien u hem niet accepteerde als echtgenoot. In 2010 stierf uw grootmoeder langs vaderszijde, H.F., vanwege haar ouderdom. In 2010 stierf uw zus S. in het kraambed. Sindsdien zorgt u voor haar kind, A. M. A.. In 2010 vertelde uw vader u dat uw echtgenoot werkzaam was als spion voor Al-Shabaab. Uw vader voegde er aan toe dat uw echtgenoot hem steeds bedreigde met zijn behoren tot Al-Shabaab. Eind december 2010 bezocht uw moeder u in uw echtelijke woning. Uw moeder vertelde u dat ze reeds van begin af aan tegen uw huwelijk was geweest doch dat ze geen andere mogelijkheid had het huwelijk destijds te aanvaarden. Uw moeder vertelde u dat uw echtgenoot veel macht had en dat niemand hem kon tegenspreken. Uw moeder vertelde u dat u samen met een vrouw, F.A.M., via Baydhabo en Doolow naar Ethiopië kon gaan. Uw moeder gaf u haar gouden juwelen en 2 weken later ving u uw reis aan. U liet uw kinderen achter bij uw echtgenoot en verliet Afgooye begin januari 2011. Per voertuig reisde u naar Addis Ababa (Ethiopië) alwaar u op 25 januari 2011 arriveerde. Op 11 februari 2011 nam u een vlucht van een u onbekende luchtvaartmaatschappij naar een u onbekend land. Vervolgens reisde u per trein naar België alwaar u op 13 februari 2011 arriveerde. Op 14 februari 2011 vroeg u asiel aan. Ongeveer 2 maanden geleden bracht uw echtgenoot de kinderen naar uw moeder en verliet hij Afgooye met onbekende bestemming.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de door u ingeroepen "vrees voor vervolging" in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie kan volgende bedenking worden gemaakt. U heeft het niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten.

Ten eerste laat uw geografische kennis over uw regio van herkomst, Afgooye, in het bijzonder en Somalië in het algemeen te wensen over.

Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vroeg "Kent u namen van dorpen die zeer dicht gelegen zijn rondom Afgooye?" (gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 3 november 2011, p. 12) repleceerde u dat u er zich slechts 5 herinnerde meer bepaald Balcad, Kunturwarrey, Sablale, Qorioley en Wanlaweyn (p. 12). Er kan echter opgemerkt worden dat deze plaatsen niet beschouwd kunnen worden als dorpen in de onmiddellijke omgeving van Afgooye gezien deze plaatsen zich respectievelijk op ongeveer 50 km, meer dan 100 km, ongeveer 175 km, ongeveer 80 km en ongeveer 55 km verwijderd van Afgooye bevinden (zie informatie in administratief dossier) en het hier telkens om districthoofdsteden van de administratieve regio Lower Shabelle gaat (zie informatie in administratief dossier) hetgeen toch niet meteen getuigt van een 'doorleefde kennis' maar eerder van een 'ingestudeerde kennis'. Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u opwierp "Kent u namen van dorpen die dicht gelegen zijn bij Afgooye dan deze grote steden die u opnoemde?" (p. 12)

en "Kent u namen van dorpen die dichterbij gelegen zijn dan de plaatsen die u me reeds gaf: Balcad, Kunturwarrey, Sablale, Qorioley en Wanlaweyn?" (p. 13) repliceerde u telkens van niet (p. 12 en 13). U verklaarde voorts geen namen van dorpen te kennen die gelegen zijn tussen Afgoooye en Wanlaweyn (p. 12-13), geen namen van dorpen te kennen die gelegen zijn tussen Afgoooye en Balcad (p. 13), geen namen van dorpen te kennen die gelegen zijn tussen Afgoooye en Mogadishu (p. 13) en zich geen namen van dorpen te herinneren die u passeerde op uw reis van Afgoooye naar Hargeisa en terug (p. 13) hetgeen toch merkwaardig is gezien uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat er tal van dorpen gesitueerd zijn tussen deze plaatsen (zie informatie in administratief dossier). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u volgende termen opwierp: Galhareeri (p. 17), Sagalad (p. 17), Buslow (p. 17), Garbis (p. 17), Bisiqley (p. 17-18), Doon Aw Surre (p. 18), Beerta Bisikrin (p. 18), Buulo Karas (p. 18), Dhajalokh (p. 18), Buulo Rasqi (p. 18-19) en Dai Saffi (p. 18) slaagde u er niet in deze termen correct toe te lichten (p. 17-19) hoewel het hier allen dorpen betreft in de onmiddellijke omgeving van Afgoooye (zie informatie in administratief dossier) en al deze plaatsen zich gevoelig dichterbij Afgoooye dan de door u opgesomde plaatsen Balcad, Kunturwarrey, Sablale, Qorioley en Wanlaweyn (p. 12). Bovendien is het merkwaardig dat u herhaaldelijk verklaarde dat de rivier die door Afgoooye stroomt 'Lower Shabelle' genaamd is (p. 12) hoewel Lower Shabelle in werkelijkheid de naam van een administratieve regio is en de rivier gewoon Shabelle heet (zie informatie in administratief dossier) hetgeen wederom niet meteen getuigt van een 'doorleefde kennis' maar eerder van een 'ingestudeerde kennis'.

Ten tweede laat uw socio-politieke kennis over uw regio van herkomst te wensen over.

Zo verklaarde u aanvankelijk herhaaldelijk niet te weten welke groepen tegen elkaar vochten in Afgoooye sinds de uitbraak van de burgeroorlog (p. 15) en niet te weten welke groeperingen, militieën, krijgsheren of clans elkaar bevochten in Afgoooye (p. 15). Vervolgens voegde u er aan toe dat de United Islamic Courts (UIC) en de Ethiopiërs tegen elkaar vochten in Afgoooye (p. 15). Echter, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat er meer dan de door u genoemde conflicten zich afspeelden in Afgoooye (zie informatie in administratief dossier). Uw gebrek aan kennis is toch wel frappant gezien u eerder beweerde dat de burgeroorlog reeds aan de gang was sinds u jong was (p. 14). Vervolgens is het merkwaardig dat u verklaarde dat Indha'adde een krijgsheer is (p. 17) doch dat u beweerde niet te weten waar Indha'adde precies actief was als krijgsheer (p. 17) hoewel uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat Indha'adde de gehele regio Lower Shabelle controleerde voor de komst van de UIC (zie informatie in administratief dossier). In dit opzicht is het ook merkwaardig dat u verklaarde de clan van Indha'ade niet te kennen (p. 17) en tevens verklaarde Sheikh Yusuf M. Siyad (p. 16) niet te kennen (zie informatie in administratief dossier).

Ten derde blijkt uit uw gehoor voor het Commissariaat-generaal dat uw algemene kennis van het Somalische clansysteem bijzonder beperkt is.

Zo verklaarde u dat uzelf tot de Ajuraan-clan behoort (p. 11), dat uw moeder tot de Ajuraan-clan behoort (p. 8) en dat ook uw echtgenoot, O. M., tot de Ajuraan-clan behoort (zie formulier over de gezinssamenstelling). In dit opzicht is het dan ook merkwaardig dat u verklaarde niet te weten tot welke clangroep Ajuraan behoort (p. 8) en dat u geen clans kon benoemen die verwant zijn met Ajuraan (p. 8). U verklaarde voorts niet te weten waar precies in Somalië de Ajuraan wonen (p. 9) en voegde er aan toe "misschien in Balcad" (p. 9) hoewel uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat de Ajuraan hun thuisland in Somalië niet in Balcad hebben maar wel elders in Somalië (zie informatie in administratief dossier). Daarenboven verklaarde u dat de clanleden van de Geledi in de meerderheid zijn in Afgoooye (p. 13) en dat er daarnaast in Afgoooye tevens clanleden van de Garre (p. 13), Wa'adan (p. 13) en Murursade (p. 13) woonachtig zijn. U voegde er later aan toe dat in Afgoooye tevens clanleden van de Begadi wonen (p. 17) alsook niet veel leden van de Raxanwein-clan (p. 23). In dit opzicht is het dan ook merkwaardig dat u meermaals verklaarde niet te weten tot welke clangroep de Geledi behoren (p. 13 en 14), niet te weten tot welke clangroep de Garre behoren (p. 13 en 14), niet te weten tot welke clangroep de Wa'adan behoren (p. 13 en 14) en niet te weten tot welke clangroep de Begadi behoren (p. 17). Ondanks uw bewering dat de Geledi in de meerderheid zijn in Afgoooye (p. 13) kon u niettemin geen enkele clan benoemen die verwant is met Geledi (p. 13). U slaagde er evenmin in verwante clans van Garre (p. 14) en Wa'adan (p. 14) te benoemen. U verklaarde voorts herhaaldelijk slechts 2 clans van de clangroep Hawiye bij naam te kennen, meer bepaald Murursade en Habr Gedir (p. 13-14 en 15). Verder verklaarde u verkeerdelijk dat de Garre- en Wa'adan-clans niet tot de clangroep Hawiye zouden behoren (p. 14) hoewel uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat dit wel het geval is (zie informatie in administratief dossier). U beweerde voorts te menen dat de burgeroorlog het gevolg was van een clanconflict tussen Darod en Hawiye (p. 15) doch u kon geen enkele clan van de clangroep Darod bij naam noemen (p. 15). U voegde er aan toe dat u naast de

clangroepen Darod en Hawiye geen andere grote clangroepen in Somalië spontaan kan benoemen behalve Sheikhal (p. 16). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vervolgens de term 'Digil' (p. 16) opwerpt verklaarde u de clans Digil en Merifle te kennen (p. 16) doch u verklaarde geen subclans van Merifle noch van Digil (p. 16) noch van Raxanwein te kunnen benoemen (p. 23) hetgeen merkwaardig is gezien uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat deze clans hun thuisland hebben in Afgoooye (zie informatie in administratief dossier). U verklaarde zelf eerder ook dat de Geledi de grootste clan is in Afgoooye (p. 13) en volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt de Geledi een subclan is van Digil/Raxanwein (zie informatie in administratief dossier). Daarenboven verklaarde u dat de Begadi-clan in Afgoooye woonde (p. 17) doch u wist schijnbaar niet dat Begadi tot de Digil-clan behoort (p. 17). In dit opzicht is het ook merkwaardig dat u verkeerdelijk verklaarde dat de Digil- en Merifle-clans hun thuisland in Mogadishu hebben (p. 16) (zie informatie in administratief dossier). Deze vaststellingen zijn echter uiterst bevreemdend gezien het belang van clankennis in de Somalische samenleving. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat in de Somalische samenleving genealogische afstammingslijnen aan kinderen aangeleerd worden vanaf een zeer jonge leeftijd en patriarchale afstamming tot in de details mondeling wordt doorgegeven (zie informatie in administratief dossier).

Uit voorgaande opmerkingen dient te worden geconcludeerd dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering de Somalische nationaliteit te bezitten. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving. Uit uw foutieve verklaringen en ontoereikende kennis blijkt dat u doelbewust tracht de Belgische asielinstanties te misleiden door zich voor te doen als afkomstig uit Somalië. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Wat betreft uw bewering dat u tot de Ajuraan-clan zou behoren (p. 11) kan gezegd worden dat zowel uit uw verklaringen (p. 9) als uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat het thuisland van de Ajuraan zich, naast Somalië, eveneens in Ethiopië en Kenia bevindt (zie informatie in administratief dossier)

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier), en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Uw identiteit, nationaliteit en reisweg kunnen, bij gebrek aan geldige documenten ter zake, niet worden nagegaan.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

U heeft immers tijdens uw asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster roept als “*Enig middel*” een “*schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen*” in.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§ 195 en 196). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

3.2. Verzoekster verklaart Somalië te zijn ontvlucht omwille van haar echtgenoot, die een spion was voor de Al Shabaab en met wie zij tegen haar wil gehuwd was. De asielaanvraag werd afgewezen omdat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden Somalische nationaliteit en afkomst, en derhalve evenmin aan haar hierop gebaseerde asielmotieven.

3.3. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoekster terecht uitvoerig werd ondervraagd over de Somalische maatschappij. Verzoekster was echter niet in staat deze vragen adequaat te beantwoorden noch haar beweerde Somalische nationaliteit aan te tonen.

3.4. Aangezien verzoekster haar asielrelaas steunt op haar situatie en vervolging in Somalië heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht doorgevraagd over haar omgeving en verzoekster aldus de mogelijkheid gegeven haar nationaliteit aannemelijk te maken. Er dient echter te worden vastgesteld dat verzoekster onbekend is met haar geografische en maatschappelijke omgeving.

3.4.1. Vooreerst is het niet mogelijk dat indien verzoekster haar hele leven in Afgooye in Somalië woonde, zij de oorlogssituatie niet, desnoods in algemene bewoordingen, kan toelichten. Dat haar ouders en later haar aangetrouwde familie haar nooit zouden ingelicht hebben over de lokale krijgsheren en milities en hun gevaren is niet redelijk denkbaar. Verzoekster biedt geen aannemelijke verklaring voor haar onwetendheid inzake de oorlogssituatie die haar direct aanbelangt en rechtstreeks raakt en onmisbaar is om te overleven zowel in haar huidig gezin als in het gezin van haar ouders.

3.4.2. Voorts is het niet ernstig dat verzoekster die haar hele leven in Somalië woonde en “*nooit op een andere plaats dan in Afgooye is geweest*”, geen bekendheid kan aantonen met haar directe, ook visuele omgeving. Verzoeksters argument dat zij “*laaggeschoold is*” is *in casu* geheel irrelevant nu de Somalische maatschappij in essentie een orale maatschappij is en maatschappelijke gegevens dan ook mondeling worden doorgegeven. Bovendien werden de vragen afgestemd op verzoeksters voorgehouden profiel. Zo verklaart verzoekster niet waarom, indien haar laaggeschooldheid haar belet elementaire kennis te hebben, ze vijf relatief veraf gelegen dorpen kon opsommen die ze nooit heeft bezocht en onbekend blijft met de omliggende dorpen waarvan mensen komen die doorheen de jaren de stadsfaciliteiten (de markt, het hospitaal) gebruiken en mogelijk behoren tot de vriendenkring van haar (schoon)familie. Aangezien verzoekster zelfs de namen niet herkende wanneer die haar werden voorgelegd (gehoorverslag CGVS, p. 17-19), kan slechts worden vastgesteld dat verzoekster willekeurig vijf namen van dorpen van buiten heeft geleerd. Verzoekster voert inzake “*de naam van de rivier*” aan “*dat deze rivier in het Somalisch niet Shabelle maar wel Webi Shabelle heet, waarvan men in het interview wellicht verkeerdelijk Lower Shabelle heeft gemaakt*”. Deze ongestaafde bewering vindt geen grondslag in het administratief dossier, waaruit ontegensprekelijk blijkt dat verzoekster verklaarde “*Naam rivier? Lower Shabelle*”, en ook toen de interviewer vervolgens deze vraag nogmaals ondubbelzinnig stelde, verzoekster volhardde in haar verklaringen “*Heet de rivier Shabelle of Lower Shabelle? De rivier is geheten Lower Shabelle-rivier*” (gehoorverslag CGVS, p.12). Verzoekster kan dan ook geenszins worden bijgetreden waar zij meent dat de onjuistheden in haar verklaringen te wijten zouden zijn aan

een foutieve vertaling of interpretatie van haar verklaringen. Waar verzoekster tenslotte wijst op de vragen die ze wel kon beantwoorden en de kennis die ze wel kon etaleren, wijst de Raad erop dat ook dergelijke kennis naast de namen van dorpen, gemakkelijk kan ingestudeerd worden, en hoe dan ook geen afbreuk doet aan de vastgestelde onwetendheden, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

3.4.3. Ten slotte schiet verzoekster ook tekort in haar kennis van het Somalische clansysteem. Waar verzoekster argumenteert "*dat er binnen haar familie nooit veel gesproken werd over het clansysteem, en dat haar leven en dat van haar familie voornamelijk overheerst werd door persoonlijke problemen, met name veroorzaakt door haar echtgenoot*", gaat zij eraan voorbij dat de gestructureerde clancontacten het sociale en economische leven bepalen in Somalië en de kennis hiervan onmisbaar is in het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten of conflicten. De clan in Somalië is zowel een sociaal bindmiddel als een element van maatschappelijke repulsie, de clanstructuren en de familiale clangeschiedenis worden reeds op zeer jonge leeftijd aan kinderen aangeleerd en doorheen het leven verder geïllustreerd. Dat verzoekster aldus het belang van het clansysteem in Somalië minimaliseert wijst er ontegensprekelijk op dat verzoekster niet bekend is met de traditionele Somalische maatschappij en ze geen enkele band aantoonde met Somalië. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan haar beweerde Somalische identiteit en afkomst.

3.4.4. Verzoekster biedt aldus geen aannemelijke verklaring voor haar manifeste onbekendheid met Somalië. Er kan dan ook bezwaarlijk geloof worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden nationaliteit en afkomst, noch aan de hierop gebaseerde asielmotieven.

3.5. Verzoekster legt bij haar verzoekschrift een geboorteattest neer uitgereikt door de Somalische ambassade te Brussel waarvan ter terechtzitting het origineel wordt getoond. Verzoekster licht ter terechtzitting toe dat dit stuk haar werd uitgereikt op de ambassade op basis van de volgende vragen "*waar bent u geboren, waar komen u ouders vandaan, waar hebt u gewoond en waar bent u opgegroeid, dat is het*". Na deze vragen werd meteen de geboorteakte opgemaakt. Verweerder repliceert dat het attest volgens verzoeksters eigen bewoordingen werd uitgereikt op basis van enkele vragen terwijl het CGVS verzoekster wel uitvoering heeft gehoord over Somalië en haar kennis geheel onvoldoende was. Verwerende partij betwist daarbij niet dat het document afgeleverd is door de ambassade, maar betwist dat aan de inhoud van het stuk bewijswaarde kan worden gehecht. Verweerder voegt toe dat het CGVS contact opnam met de ambassade over de uitreiking van identiteitsdocumenten en er volgens de consul onderzoek wordt verricht vooraleer stukken op te stellen. Verweerder stelt dat na verzoekster gehoord te hebben duidelijk blijkt dat dit minstens in haar geval niet is gebeurd en verzoekster op de vraag van de voorzitter of eenieder die antwoordt in Somalië geboren te zijn en beweert Somalische ouders te hebben Somalische identiteitsdocumenten kan krijgen op de Somalische ambassade, zelf verklaart dat het inderdaad volstaat louter te beweren van Somalië afkomstig te zijn.

Er kan inderdaad vastgesteld worden dat verzoekster het neergelegde geboorteattest meteen heeft verkregen en dit zonder enig onderzoek, noch een ernstig informatief gesprek. Daarbij is de identiteit van verzoeksters moeder op de geboorteakte verschillend met verzoeksters verklaringen op het CGVS (CGVS-verhoor p.8) en op de Dienst Vreemdelingenzaken, zodat zelfs niet de nodige zorg werd besteed om minstens verzoeksters verklaarde identiteit en afstamming correct te noteren. Er zijn dan ook geen minimale garanties dat de inhoud van dit document waarheidsgetrouw is. Bijkomend dient te worden vastgesteld dat aangezien verzoekster niet aannemelijk maakt in Somalië gewoond te hebben, ze ook tegenover de ambassade had moeten toelichten waar ze intussen heeft verbleven en onder welke identiteit en/of nationaliteit. Er kan dan ook geen bewijswaarde worden verleend aan dit geboorteattest te meer nu het evenmin is ondersteund door geloofwaardige verklaringen.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus en reikt geen andere elementen aan. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet. Wat artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet betreft, benadrukt de Raad dat aangezien verzoekster geen band aantoonde met de Somalische gemeenschap noch met Somalië, noch aantoonde dat de inhoud van de voorgelegde identiteitsdocumenten op haar betrekking kan hebben en blijkt dat die evenmin werd onderzocht door de instantie die de documenten uitreikte, is evenmin aannemelijk gemaakt dat haar vraag om subsidiaire bescherming dient te worden afgewogen ten opzichte van de situatie in Somalië. De opmerkingen in het verzoekschrift inzake de algemene situatie in Somalië en de toegevoegde algemene informatie zijn dan ook niet relevant.

4.2. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK